

*Liv*et EN SANG FRA

CORONAS

LYS OG MØRKE

Lolland
SYNGER

Projektet er støttet af sundhedsstyrelsens Covid 19 aflastningspulje.

Det haver så nyligen regnet

Det haver så nyligen regnet,
det har stormet
og pisket i vor lund.
Frø af ugræs er føget over hegnet,
åg på nakke og lås for vor mund.
Årets løb har sin lov,
der blev lyst i vor skov,
ak, hvor kort,
indtil alt er stormens rov.

Det har regnet –
men regnen gav grøde,
det har stormet –
men stormen gjorde stærk.
Som de tro'de,
at skoven alt var øde,
så de vårkraftens spirende værk.
For de gamle, som faldt,
er der ny overalt,
de vil møde,
hver gang der bliver kaldt.

Og de tro'de,
at hjertebånd kan bryde,
og de tro'de,
at glemmes kan vor ret!

*Tekst: Johan Ottosen, 1890
Melodi: Dansk folkemelodi*

De skal vide,
de aldrig ser de sidste,
de skal vide, at ingen bliver træt.
Thi som årene randt,
sås det: båndene bandt,
kræfter fødtes for kræfterne,
som svandt.

De kan spærre
med farver og med pæle,
de kan lokke
med løfter og med løn, -
fælles sprog giver
vore tanker mæle,
fælles vilje gør kampdagen skøn.
Nye stridsmænd skal der,
nye stridsmænd skal her
slutte kreds om den fane,
vi har kær.

Ja - det haver så nyligen regnet,
og de træer de drypper endnu,
mangen eg er for uvejret segnet,
men endda er vi frejdige i hu;
viger ej ud af spor,
for vi kender det ord:
Det har slet ingen hast
for dem, som tror,
- viger ej ud af spor,
for vi kender det ord:
Det har slet ingen hast for dem,
som tror.

Gi mig en knuser

Gi mig en knuser
Li' så det suser
Kys mig i øjet
Så jeg bli'r fornøjet

Gi mig en knuser
Li' så det suser
Kys mig i øjet
Så jeg bli'r fornøjet

Åh...jeg trænger til dig
Jeg er så træt i dag
Åh ...jeg trænger til dig
Jeg føler mig så svag.

Peter Michel

Den glade vandrer

Den glade vandrer kaldes jeg,
for sorgløs er min færd.
Den endeløse landevej
den står mit hjerte nær.
Falderi faldera falderi,
falde ra ha ha ha ha ha
falderi faldera,
den står mit hjerte nær.

Den varme sol den er min ven,
og regnen er min bror.
Naturen, å, jeg elsker den.
Alverden er min mor.
Falderi faldera falderi,
falde ra ha ha ha ha ha
falderi faldera,
alverden er min mor.

Jeg kalder skovens dyr ved navn,
og alle kender mig. .
Jeg ta'r dem varsomt i min favn
- og ondskab kendes ej.
Falderi faldera falderi,
falde ra ha ha ha ha ha
falderi faldera,
- og ondskab kendes ej.

Jeg hviler mig i grøftens græs,
og kender ej til skam.
Når bonden kører med sit læs,
så vinker jeg til ham.
Falderi faldera falderi,
falde ra ha ha ha ha ha
falderi faldera,
så vinker jeg til ham.

Den glade vandrer kaldes jeg,
for godt er mit humør.
Vorherre, giv mig lov at gå
på vejen, til jeg dør.
Falderi faldera falderi,
falde ra ha ha ha ha ha
falderi faldera,
på vejen, til jeg dør.

Regnvejrsgang i november

Jeg vil male dagen blå
med en solskinsstriben på
vælge lyset frem for skyggen
gí mig selv et puf i ryggen,
tro på alting, selv på lykken
Jeg vil male dagen blå.

Jeg vil male dagen gul,
solen som en sommerfugl
sætter sig på mine hænder
alle regnvejrsgange ender
der står "Maj" på min kalender
Jeg vil male dagen gul

Jeg vil male dagen rød
med den sidste roses glød
jeg vil plukke kantareller
løvetand og brændenælder
leve i det nu, der gælder
Jeg vil male dagen rød.

Jeg vil male dagen grøn
dyb og kølig - flaskegrøn
sætte tændte lys i stager
glemme rynker, dobbelthager
håbe på mit spejl bedrager
Jeg vil male dagen grøn

Jeg vil male dagen hvid
nu hvor det er ulvetid
købe franske anemoner
for de sidste tyve kroner
lytte til Vivaldis' toner
Jeg vil male dagen hvid

Jeg vil male dagen lys
strege ud og sætte kryds
jeg har tusind ting at gøre
klokken elleve-femogfyrre
blev november hængt til tørre
Jeg vil male dagen lys

Pia Raug/Ebba Munk Pedersen

Vennesangen

Jeg elsker at sidde alene,
og drømme og fantasere,
men har jeg været
længe nok alene,
vil jeg ikke være alene mere,
så er det godt at ha' en rigtig ven,
og ha' nogen at snakke med igen.
En man kan dele
sine drømme med,
lege eller danse
eller svømme med,
det er rart at være alene-men
det er bedst at ha' en ven.

Det er dejligt at vandre alene,
og kigge på blomster og bier,
og på fugle, der sidder på grene,
men så er der noget i mig der siger:
Nu er det godt at ha' en rigtig ven.
og ha' nogen at snakke med igen.
Enten en med bukser
eller kjole på,
bare det er en man kan stole på.
Det er rart at være alene- men
det er bedst at ha' en ven.

Jeg tænker hemmelige tanker,
som andre slet ikke aner,
For kun en ven skal man fortælle,
sine hemmelige planer.
Så er det godt at ha' en rigtig ven,
og ha' nogen at betro sig til igen.
Du kan være tynd eller tem'lig fed,
bare du kan holde
på en hemmelighed.
Det er rart at være alene-men
det er bedst at ha' en ven.

Jeg elsker at lege alene,
og tegne og modellere,
men har jeg leget længe nok alene,
så vil jeg ikke lege alene mere.
Så er det godt at ha' en rigtig ven,

En man kan hoppe
eller gynge med,

Det er rart at være alene-men
det er bedst at ha' en ven!
Ja, det er bedst at ha' en ven.

Poul Dissing, Eva Madsen, Benny Andersen

Man binder os på mund og hånd

1.

Gribe efter blanke ting
vil hvert et lille grådigt barn.
Binde andre med en ring
gør man som helbefarn.
Tænk, hvor har man stået tit
og delt et vinduesparadis.
Helle, helle, det er mit!
Og livet går på samme vis.
Man binder os på mund og hånd
med vanens tusind stramme bånd
og det er besværligt, at flagre sig fri
Vi leger skjul hos en som ved
at skærme os mod ensomhed
med søde kontrakter, vi luller os i.
Kunne vi forbyde de tre ord:
Jeg lover dig
var vi vist i kærlighed på mere ærlig vej.
De ord, vi svor med hånd og mund,
de gælder kun den korte stund
til glæden er borte og alting forbi.

2.

Kærlighed og ægteskab
hvad kommer de hinanden ved?
Kedsomhedens tomme gab,
til kæben går af led.
Elskov er den vilde blomst -
i gartnerhænder går den ud.
Skærmet får den sin bekomst,
men blomstrer hedt i storm og slud.
Man binder os på mund og hånd,
med vanens tusind stramme bånd
men ingen kan ejes. Vi flagrer os fri.
I alle kærtegn er en flugt
de røde sansers vilde flugt
fra pligternes tvungne fortrampede sti.

Du må ikke eje mig, jeg ejer ikke dig.
Alle mine kys er ikke ja og ikke nej.
De ord, vi svor med hånd ord mund,
de gælder kun den svimle stund
det netop er kysset fra dig jeg kan li.

3.

Møde hvad der venter os
og ingen ve, hvordan det går-
Bare skæbnen uden trods
hvad der så forestår
Glad ved hver en venlighed,
men uden tro at det blir ved.
Søge fred, i det vi véd
at vi har ingen krav på fred.
Man binder os på mund os hånd,
men man kan ikke binde ånd
og ingen er fangne når tanken er fri.
Vi har en indre fæstning her,
som styrkes i sit eget værd,
når bare bi kæmper for det, vi kan li'
Den, som holder sjælen rank, ka' aldrig blive træ
Ingen kan regere det, om vi bestemmer selv
Det lover vi med hånd og mund
i mørket før en morgenstund,
at drømmen om frihed blir aldrig forbi.

Komponist
Normann Andersen, Kai

Tekst
Poul Henningsen 1940

Sunget af Liva Weel i Dagmarrevyen 1941.

Livstræet

Der er så meget, der kan trykke,
gøre dagen trist og grå.
Se de folk, der uden lykke
bare går og går i stå.

Lad dem lege i livstræets krone
Lad dem føle, at livet er stort
lad dem skue de blå horisonter
og himmelhvælvingens port.

Der er så meget uden varme,
uden ånd og uden liv.
Folk bliver fattige or arme,
tænker kun på tidsfordriv.

Lad dem lege i livstræets krone
Lad dem føle, at livet er stort
lad dem skue de blå horisonter
og himmelhvælvingens port.

Der er så mange uden venner,
uden kærlighed og kys,
Folk, som ingen andre kender
hvor mon de skal finde lys?

Lad dem lege i livstræets krone
Lad dem føle, at livet er stort
lad dem skue de blå horisonter
og himmelhvælvingens port.

Der er så hård en kamp
om magten,
alle kæmper for sig selv.
Er der ingen, der har sagt dem,
at de slår sig selv ihjel?

Lad os lege i livstræets krone
Lad os føle, at livet er stort
lad dem skue de blå horisonter
og himmelhvælvingens port.

Der er så mange, der er slaver,
lænket fast til job og tid -
hvorfor bruges vores gaver
uden tanke, uden vid?

Lad os lege i livstræets krone
Lad os føle, at livet er stort
lad dem skue de blå horisonter
og himmelhvælvingens port.

Hans Holm | Erik Lindebjerg